

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **M. D.**, *zastúpeného advokátom JUDr. M K*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. I/225/10335-69873/2007/991048-r zo dňa 12. septembra 2007, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 2 S 61/2007-49 zo dňa 8. septembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2 S 61/2007-49 zo dňa 8. septembra 2009 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom č.k. 2 S 61/2007-49 zo dňa 8. septembra 2009 podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. I/225/10335-69873/2007/991048-r zo dňa 12. septembra 2007, ktorým bol potvrdený dodatočný platobný výmer Daňového úradu S. č. 705/230/5424/07/BilJ zo dňa 2. apríla 2007, ktorým bol žalobcovi podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 511/1992 Zb.) vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2005 v sume 569 917 Sk (18 917,77 €).

Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť (§ 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov; ďalej len zákon o DPH). V správnom konaní zhromaždený dôkazný materiál treba zhodnotiť. Hodnotiacia úvaha správcu dane však nie je ľubovoľná a musí vychádzať zo všetkého, čo v konaní vyšlo najavo, a musí rešpektovať pravidlá logického myslenia. Daňový úrad vykonal u žalobcu kontrolu dane z pridanej hodnoty za obdobie júl 2005. Kontrolou bolo zistené, že žalobca v podanom daňovom priznaní za obdobie júl 2005 uplatňoval v zmysle § 49 ods. 1 zákona o DPH odpočítane dane za nákup tovaru na základe faktúry č. 2005/07/082 zo dňa 22. júla 2005 vo výške 717 060 Sk od dodávateľa A., spol. s r.o. Správca dane na základe výsledkov kontroly dospel k záveru, že na základe predložených dokladov nedošlo k predaju obstaraného tovaru a daňový subjekt ani na základe ústnych pojednávaní, ani na základe výziev správcu dane, dostatočne nepreukázal skutočnosti, ktoré by potvrdili, že obstaraný tovar uvedený na faktúre č. 2005/07/082 od dodávateľa A., spol. s r.o. použil na účel svojho podnikania ako platiteľ a tým nesplnil podmienky na odpočítanie dane uvedené v § 49 ods. 2 zákona o DPH.

Krajský súd zdôraznil, že zákonná úprava postupu pri preukazovaní oprávnenosti nároku na odpočítanie dane z pridanej hodnoty je špeciálnou zákonnou úpravou vo vzťahu k všeobecnej zákonnej úprave dokazovania v daňovom konaní (§ 29 zákona č. 511/1992 Zb.). Zákon o DPH z dôvodu zložitosti a náročnosti kontroly tejto dane určil pre dokazovanie nároku na odpočet dane prísnejšie podmienky, než ktoré sú platné pri dokazovaní nárokov u iných daní. Tie je nutné dodržať, lebo v opačnom prípade dôsledky ich porušenia znáša daňový subjekt. Daňový doklad je z hľadiska nároku na odpočítanie dane z pridanej hodnoty použiteľný len vtedy, ak je nepochybné, že v ňom uvedené údaje odrážajú skutočnosť. Záver, ktorý správca dane zo zistených skutkových okolností urobil a žalovaný ustálil, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je aj v súlade s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o DPH. Aj počas daňovej kontroly má daňový subjekt v zmysle § 15 ods. 5 písm. c/ zákona č. 511/1992 Zb. zaručené právo vyjadriť sa ku skutočnostiam zisteným správcou dane ako aj navrhovať dôkazné prostriedky a žiadať ich vykonanie. Ak si však toto právo neuplatní, znáša následky (v danom prípade negatívne) on sám. V predmetnej právnej veci bol dodržaný postup podľa zákona č. 511/1992 Zb. a nedošlo k porušeniu zákonom chránených práv žalobcu. Na objasnenie okolností správcu dane a žalovaný využili svoju právomoc a zisťovali skutočnosti dožiadanim, miestnym zisťovaním a výsluchom svedkov, pričom žalovaný postupoval v súlade so zákonom.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a žalobe vyhovieť alebo rozsudok krajského súdu zrušiť a vec vrátiť „okresnému súdu“ na ďalšie konanie. S rozsudkom krajského súdu nie je spokojný, pretože krajský súd sa bez ďalšieho stotožnil

s rozhodnutím správcu dane. Rozhodnutie správcu dane bolo vydané bez dostatočne zisteného skutkového stavu a je v rozpore s viacerými právnymi predpismi (§ 2 ods. 1, ods. 3, § 29 ods. 1, ods. 2, ods. 4, § 44 ods. 4 písm. b / bod 1 zákona č. 511/1992 Zb.). Poukázal na to, že sporný tovar riadne kúpil od svojho dodávateľa p. Horvátha, ktorý bol k daňovej kontrole prizvaný ako svedok a priznal, že tovar žalobcovi predal a má ho zaúčtovaný v účtovníctve. Podľa názoru žalobcu je absurdné tvrdenie správcu dane, že tovar nepoužil na účely svojho podnikania. Nevie, kde by ho ináč mal použiť. Výrobe sáčkov, výrobkov z umelých hmôt a ich predaju sa venuje niekoľko rokov. Správca dane nikdy nespochybnil, že tento tovar nie je, nakoľko pri daňovej kontrole časť tovaru skontroloval v S. v areáli V v priestoroch, ktoré má žalobca prenajaté, a druhú časť tovaru si prekontrolovali v Košiciach. Zvyšná časť tovaru, ako žalobca deklaroval listom a čestným vyhlásením konateľa spoločnosti R. S., s.r.o., pána J., bola daná na prepracovanie, nakoľko tovar pri dlhodobom skladovaní zamokol a čiastočne sa znehodnotil, preto aby znížil stratu, žalobca dal tento tovar prerobiť do podoby regranulátu. Pracovníci daňového úradu mali tento tovar prekontrolovať v priestoroch firmy R. S., s.r.o., ktorá sa tiež nachádza v priestoroch bývalého Vihorlatu za prítomnosti konateľa spoločnosti, čo im ukladá aj zákon. Urobili tak, ale za prítomnosti nejakého pracovníka, ktorý nebol o ničom informovaný a nebol na takýto úkon kompetentný. Chce podotknúť, že celý tento problém by nevznikol, ak by pracovníci Daňového úradu S. nestratili žalobcove účtovné doklady za predmetný mesiac, a ak by ich nežiadal o vrátenie týchto dokladov. Je nelogické a viac-menej výsmešné, ak pracovníci daňového úradu z jedného obchodu uznajú tovar v objeme cca 50% a zvyšných 50% neuznajú. Sami priznávajú, že tento tovar existuje, že ho čiastočne skontrolovali a uznali, a druhú časť neprekontrolovali a neuznali.

Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť. Uviedol, že ani jedna z odvolateľom uvádzaných skutočností nepreukazuje splnenie zákonných podmienok možnosti odpočítať daň z dodaného tovaru podľa § 49 ods. 2 zákona o DPH v tom, že použil tovar na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ. Povinnosti dôkazného bremena sa preto odvolateľ v žiadnom štádiu daňového konania nezhostil tak, aby preukázal vznik práva na odpočítanie dane. Žalobca v skutočnosti nikdy nepredložil správcovi dane doklady preukazujúce účel použitia dodaného tovaru aj napriek tomu, že tvrdil, že časť tovaru predal, časť uskladnil a časť recykloval. Nič z toho sa pri vykonanom dokazovaní nepreukázalo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného č. I/225/10335/2007, Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 7. júla 2006 správca dane vykonal u daňového subjektu – žalobcu daňovú kontrolu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2005. Žalobca nepodal dodatočné daňové priznanie za toto zdaňovacie obdobie, v auguste 2005 uskutočnil dodanie tovaru vo výške 107 577 Sk, v septembri až novembri 2005 podal nulové daňové priznanie.

Výzvou zo dňa 17. júla 2006 správca dane žalobcu vyzval na predloženie dodacieho listu za dodávku tovaru k faktúre č. 2005/07/082 zo dňa 22. júla 2006 od dodávateľa A., spol. s r.o., a dokladov preukazujúcich účel použitia dodaného tovaru na základe faktúry č. 2005/07/082 od uvedeného dodávateľa; žalobca výzvu prevzal 4. augusta 2006.

Žalobca dňa 5. septembra 2006 telefonicky správcovi dane oznámil, že doklady ku kontrole DPH za júl 2005 predloží 6. septembra 2006. Žalobca až 31. októbra 2006 predložil správcovi dane požadovaný dodací list k faktúre č. 2005/07/082 zo dňa 22. júla 2006 od dodávateľa A., s.r.o.; zároveň bol žalobca upozornený na to, že má ešte (v zmysle uvedenej výzvy zo 17. júla 2006) predložiť správcovi dane doklady preukazujúce účel použitia dodaného tovaru na základe predmetnej faktúry.

Z dodacieho listu k faktúre č. 2005/07/082 (dodávateľ: A., s.r.o.; odberateľ: žalobca) vyplýva, že žalobca prevzal od dodávateľa nasledujúci tovar:

- LDPE vrecia rolo 700x1100x0,1 (108200 ks à 12,20 Sk/ks) – 1 320 040 Sk,
- LDPE vrecia rolo 500x600x0,05 (155500 ks à 6,80 Sk/ks) – 1 057 400 Sk,
- HDPE taška 10 kg (560500 ks à 0,95 Sk/ks) – 532 475 Sk,
- HDPE taška 8 kg (655200 ks à 0,75 Sk/ks) – 491 400 Sk,
- HDPE taška 4kg (827000 ks à 0,45 Sk/ks) – 372 150 Sk,
- lepiaca páska TRANSPARENT (25 ks à 21,40 Sk/ks) – 535 Sk.

Správca dane dňa 28. novembra 2006 vrátil žalobcovi daňové doklady:

- kniha pokladnice a tržieb, pokladničná kniha,
- evidencia DPH, peňažný denník, odberateľská faktúra č. 605000136,
- evidencia prijatých faktúr, kniha záväzkov, evidencia vydaných faktúr, kniha pohľadávok,
- odoslané faktúry podľa predloženej evidencie DPH,
- výdavkové pokladničné doklady od č. 25HV00839-25HV00917 a k nim doložené doklady z ERP a faktúry podľa úhrad,

- dodací list k faktúre č. 2005/07/082.

Žalobca doklady prevzal, ale odmietol podpísať potvrdenie o prevzatí (č. 705/320/281-20859/06/Hol z 28. novembra 2006).

Následne správca dane opätovne vyzval žalobcu 8. decembra 2006 na predloženie dokladov preukazujúcich účel použitia dodaného tovaru na základe faktúry č. 2005/07/082 a dodacieho listu k tejto faktúre z 22. júla 2006 od dodávateľa A., s.r.o. Zásielka sa vrátila správcovi dane nedoručená s poznámkou pošty „adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote“ (prvý pokus o doručenie: 13. decembra 2006, druhý pokus o doručenie a uloženie na pošte: 14. decembra 2006).

Správca dane na miestnom zisťovaní dňa 19. decembra 2006 zistil, že žalobca má uskladnené v priestoroch spoločnosti Vihorlat, s.r.o. S., LDPE vrecia rolo 700x1100x0,1 – 2900ks; v skladových priestoroch žalobcu v K. sa nachádzajú HDPE tašky 4kg – 248000 ks, HDPE tašky 10kg – 60000 ks. Skladové zásoby LDPE fólie 536x0,06 – približne 4,5t; podľa vyjadrenia žalobcu tento druh fólie bol obstaraný od dodávateľa asi H. a D., nejde o fólie z vlastnej výroby.

Na základe dožiadania Daňový úrad Košice IV vypočul konateľa daňového subjektu A., s.r.o., ktorý uviedol, že zdaniteľný obchod sa uskutočnil, jeho predmetom boli polyetylénové sáčky a ďalšie výrobky z fólií. Predložil fotokópiu dodacieho listu č. 2005/07/082 z 22. júla 2005. Konateľ spoločnosti A., s.r.o. vypovedal aj pred Daňovým úradom S. dňa 18. januára 2007; žalobca na tomto pojednávaní uviedol, že časť tovaru, ktorý nadobudol na základe faktúry a dodacieho listu k faktúre č. 2005/07/082 od spoločnosti A., s.r.o., predal, časť uskladnil v K., časť uskladnil v S. a časť išla na recykláciu. Podrobnejšie sa vyjadri písomne.

Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Humennom, Úrad justičnej a kriminálnej polície, Odbor skráteného vyšetrovania, Oddelenie skráteného vyšetrovania uznesením č. ORP-976/2-OSV-SV-2006 z 26. júla 2006 začalo trestné stíhanie na tom skutkovom základe, že neznámy páchatel' v presne nezistenej nočnej dobe dňa 26. júla 2006 v čase od 00.10 hod. do 02.30 hod. v S. na ulici K. polial neznámou horľavinou strechu reštaurácie zvanej u M. majiteľa M. D. zo S., ktorú hneď nato podpálil a tak založil požiar strechy uvedenej reštaurácie, ktorá zhorela do polovice, a požiarom takto neznámy páchatel' M. D. spôsobil škodu na zariadení a inventári reštaurácie v sume najmenej 500 000 Sk.

Správca dane o daňovej kontrole spísal Protokol zo dňa 22. februára 2007; žalobca bol predvolaný na prerokovanie protokolu dňa 28. marca 2007 výzvou zo dňa 22. februára 2007 – žalobca výzvu prevzal dňa 28. februára 2007. Na prerokovanie protokolu sa však nedostavil, preto v zmysle ustanovenia § 15 ods. 12 posledná veta zákona č. 511/1992 Zb. ak kontrolovaný daňový subjekt alebo jeho zástupca (...) sa nezúčastní na prerokovaní protokolu v deň určený vo výzve, považuje sa za deň

prerokovania a doručenia protokolu deň, ktorý je určený vo výzve na prerokovanie tohto protokolu. Z uvedeného vyplýva, že protokol bol prerokovaný a doručený 28. marca 2007; správca dane vydal dodatočný platobný výmer 2. apríla 2007, t.j. v zákonnej 15-dňovej lehote ustanovenej v § 44 ods. 6 úvodná veta zákona č. 511/1992 Zb.

V písomnom vyjadrení k protokolu z 8. marca 2007 žalobca uviedol, že časť tovaru bola predaná, ktorú však nevie predložiť, pretože účtovné doklady, ktoré by preukázali účel použitia, boli znehodnotené požiarom dňa 21. júla 2006. Väčšia časť tovaru bola pre zlé uskladnenie a zlú manipuláciu znehodnotená, a preto pre zmiernenie strany bol nútený znehodnotený tovar použiť na prepracovanie, resp. na recykláciu.

Zo zápisnice o ústnom pojednávaní pred správcou dane z 2. júla 2007 spísanej s konateľom spoločnosti R., s.r.o., vyplýva, že boli predložené fotokópie dodacích listov, na základe ktorých bol odovzdaný zrecyklovaný tovar žalobcovi. Konateľ uvedenej spoločnosti uviedol, že všetok tovar, na základe dodacieho listu z 22. septembra 2005 bol celý komplet prepracovaný do formy regranulátu, čiastočný odber sa uskutočnil v dňoch 12. septembra 2006 v množstve 6220kg a 1. novembra 2006 v množstve 6608kg. Ostatný recyklovaný materiál mal byť na sklade firmy R., s.r.o. Počas miestnej ohliadky v prevádzkových priestoroch spoločnosti R., s.r.o. (budova bývalého Vihorlatu; podľa zamestnancov správcu dane tieto priestory sa nachádzali v tej istej bude a v tom istom sklade ako prevádzkové priestory žalobcu), ktorej sa zúčastnil zamestnanec uvedenej firmy (na základe oznámenia konateľa) bolo zistené, že na sklade sa nachádzalo 6 vriec big-bagov s obsahom asi 600-700kg v jednom vreci a asi 30 ks malých vriec rôznych hmotností. Jednotlivé vrecia naplnené regranulátom neboli označené odberateľom ani množstvom. V tej dobe sa tu nachádzal aj regranulát pre iných odberateľov ako bol žalobca.

Úpravu postupu pri preukazovaní oprávnenosti nároku na odpočet dane z pridanej hodnoty podľa ustanovenia § 49 ods. 2 zákona o DPH je potrebné považovať za špeciálnu úpravu vo vzťahu k spôsobu preukazovania podľa zákona č. 511/1992 Zb. Ustanovenie § 49 ods. 2 a § 51 zákona o DPH určujú, ako musí platca prijaté zdaniteľné plnenia použiť, aby mu vznikol nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty, ako má preukázať uplatnenie práva na odpočet dane a kedy mu tento nárok vzniká. Ak je nepochybné, že takýto nárok vznikol, platiteľ ho môže uplatniť v príslušnom zdaňovacom období len vtedy, keď preukáže oprávnenosť tohto nároku daňovým dokladom podľa § 70, § 71 v spojení s § 51 ods. 1 zákona o DPH; daňový doklad nemožno nahradiť žiadnymi inými dokladmi. Ak zákon o DPH, z dôvodov zložitosti a náročnosti pri kontrole tejto dane, stanovil pre dokazovanie nároku na odpočet dane z pridanej hodnoty prísnejšie podmienky, než ktoré platia pre dokazovania nárokov u iných daní, je nevyhnutné ich dodržiavať, pretože dôsledky vyplývajúce z ich porušenia znáša daňový subjekt.

Z ustanovenia § 49 ods. 2 zákona o DPH vyplýva, že nárok na nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty vzniká daňovému subjektu vtedy, keď splní nasledovné zákonné podmienky:

1. nadobudnutie tovaru alebo služby,
2. použitie nadobudnutého tovaru alebo služby na dodávky tovarov alebo služieb ako platiteľ.

Uvedené podmienky musia byť splnené kumulatívne; ak nie je splnená čo i len jedna z podmienok, daňový subjekt si nemôže úspešne uplatniť nárok na nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty. Tak je tomu aj v predmetnej právnej veci. V konaní nebolo sporné, že žalobca nadobudol tovar LDPE vrecia a HDPE tašky od spoločnosti A., s.r.o., avšak sporným zostalo, či žalobca použil tento tovar na dodávky tovarov alebo služieb ako platiteľ v zmysle ustanovenia § 49 ods. 2 zákona o DPH. Na ústnom pojednávaní pred správnom dane žalobca uviedol, že časť uskladnil v Košiciach, časť uskladnil v S. a časť išla na recykláciu a že sa podrobne vyjadrí písomne. V písomnom vyjadrení k protokolu z 8.marca 2007 žalobca uviedol, že predaj nemôže preukázať, pretože účtovné doklady boli znehodnotené pri požiari. Žiadne ďalšie písomné vyjadrenie žalobcu k tejto otázke sa v administratívnom spise žalovaného (ako aj prvostupňového správneho orgánu) ani v súdnom spise nenachádzajú. Tvrdenie, že „na čo iné by tovar mohol použiť“ ako na svoju podnikateľskú činnosť, žalobca ničím nepodložil; odkaz na živnostenské oprávnenie nie je dostatočným dôkazom preukazujúcim použitie tovaru na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ a následne odôvodňujúcim uplatnenie nároku na odpočet dane z pridanej hodnoty. Ak žalobca poukazoval na podávané daňové priznania, bolo jeho povinnosťou tieto tvrdenia podložiť listinnými dôkazmi, čo však neurobil.

Rovnako neobstojí tvrdenie žalobcu, že mu daňový úrad stratil doklady. V administratívnom spise sa nachádza záznam o odovzdaní dokladov predložených žalobcom, ktorý podpísali dve pracovníčky správcu dane s výnimkou žalobcu, ktorý odmietol protokol o prevzatí dokladov podpísať, ale doklady prevzal.

Odvolaací súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že miestneho zisťovania u spoločnosti R., s.r.o. sa za uvedenú spoločnosť zúčastnil nekompetentný a neinformovaný pracovník, nakoľko konateľ spoločnosti R., s.r.o. bol včas o miestnom zisťovaní upovedomený a sám uviedol, že počas miestneho zisťovania bude prítomný pán Fedák, ktorý o všetkom vie a recyklovaný materiál zamestnancom správcu dane ukáže. Išlo teda o informovanú a poverenú osobu, ktorá vystupovala za spoločnosť R., s.r.o.; na tom nič nemení ani skutočnosť, že sa tento pracovník odmietol podpísať pod zápisnicu o miestnom zisťovaní. Postup správcu dane bol v súlade s ustanovením § 14 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb., podľa ktorého o miestnom zisťovaní spíše zamestnanec správcu dane zápisnicu; rovnopis zápisnice alebo kópiu zápisnice zamestnanec správcu dane odovzdá daňovému subjektu alebo zamestnancovi daňového subjektu, za účasti ktorého sa vykonávalo miestne

zistiťovanie; ak sa miestneho zistiťovania nezúčastní daňový subjekt alebo jeho zamestnanec, spíše zamestnanec správcu dane úradný záznam.

Na základe zistených rozdielov medzi deklarovaným odpočtom dane z pridanej hodnoty zo strany žalobcu a zisteniami správcu dane bol vydaný Dodatočný platobný výmer č. 705/230/5424/07/BilJ z 2. apríla 2007 o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2005 v sume 569 917 Sk. Odvolací súd toto rozhodnutie a následne aj rozhodnutie žalovaného považuje za konformné s ustanovením § 44 ods. 2 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. Správca dane poskytol žalobcovi viac príležitostí na spoľahlivé preukázanie použitia dodaného tovaru, tieto možnosti však žalobca vyčerpávajúcim spôsobom nevyužil a spoľahlivým spôsobom nepreukázal použitie tovaru na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ.

Správca dane od žalobcu nepožadoval doklady, ktoré by boli irelevantné, resp. ktoré by preukazovali irelevantné skutočnosti. Bolo na žalobcovi, aby preukázal, že tovar (uvedený v dodacom liste č. 2005/07/082 od dodávateľa A., s.r.o.) použil na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ. Žalobca však takýto dôkaz nepredložil. Sám uviedol, že nevie preukázať predaj, príp. použitie tohto tovaru, nakoľko účtovné doklady, ktoré by použitie preukázali, boli znehodnotenú pri požiari. Ide síce o objektívny dôvod nepredloženia dokladov, ten však žalobcu nezbavuje povinnosti preukázať dôvodnosť uplatneného nároku na odpočet dane z pridanej hodnoty. Pritom je nevyhnutné mať na zreteli, že ak subjekt niečo požaduje, čo je viazané na splnenie určitých zákonných podmienok, je na ňom preukázať ich splnenie zákonnými relevantnými dokladmi (§ 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb.).

Dôkazné bremeno je na daňovom subjekte – žalobcovi (§ 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. v spojení s § 49 ods. 2, § 51 zákona o DPH). Primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane daňového subjektu – žalobcu, ktorý disponuje svojím právom uplatniť si za zákonom stanovených a splnených podmienok nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty (je iniciátorom odpočítania dane z pridanej hodnoty) a ktorý si aj tento nárok uplatnil; preto je jeho povinnosťou preukázať, že nárok si uplatňuje odôvodnene a za zákonom stanovených podmienok. Dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom. Ak daňový subjekt, na ktorom leží dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty uznaný ako oprávnený. Žalobca ako daňový subjekt uplatňujúci si právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty neuniesol dôkazné bremeno, keď jednoznačným a vierohodným spôsobom nepreukázal použitie tovaru na dodávku tovarov a služieb ak platiteľ, čím nesplnil jednu z dvoch zákonných podmienok zakotvených v ustanovení § 49 ods. 2 zákona o DPH. Uvedené podmienky musia byť splnené kumulatívne, a preto nesplnenie jednej z nich, tak ako

je tomu v predmetnej právnej veci, znamená negatívnu aplikáciu citovaného ustanovenia § 49 ods. 2 zákona o DPH.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje postup a rozhodnutie správnych orgánov oboch stupňov ako aj krajského súdu za správny a konformný so zákonom č. 511/1992 Zb. a zákonom o DPH.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2 S 61/2007-49 zo dňa 8. septembra 2009 ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal vychádzajúc z ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku nakoľko žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanému náhrada trov konania neprináleží.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 23. júna 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová